

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

## പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

**വെള്ളിയാഴ്ച വൃത്താബ്ദം**

04 May 2012 ~ 12 Jamadul Aakhir 1433 Hijri

**ഹസ്തം വലീഹത്തുല്ല, അൽമസീഹുൽ മാളാർ മുനീർ അഹമ്മദ് അസീം(അ)**  
**(വെള്ളിയാഴ്ച വൃത്തബാധയുടെ സംഗ്രഹം)**

ഹസ്തം മുഹർജിദ്വീൻ (atiba) തന്റെ എല്ലാ അനുചരമാർക്കനും സമാധാനാഭിവാദ്യം നേർന്നു കൊണ്ടും, ഇന്ത്യ, ടെറിട്ടറിയാഡ്, ടുബാഗോ എന്നീ രാജ്യങ്ങളെ പ്രത്യേകമായി സ്ഥാപിച്ചു കൊണ്ടും തശ്ശൂദ്ധം തങ്ങളുടും സുരാ:അൽഹാത്തിഹായും ഓതിയ ശേഷം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

കഴിഞ്ഞ ആദ്ദേഹിക പ്രഭാഷണത്തിന്റെ അനുഭവം തന്നെയാണ് ഇന്നും താൻ തുടർന്നു സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടും മാത്രമാണ്. ഇന്നത്തെ പ്രഭാഷണം തുടരുവാനുള്ള അറിയാളി(ഇൽമ്) അല്ലാഹു എന്നികൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഇടക്കിത്തരുമാ രാകട്ട് എന്നു താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അൽഹാദു(അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി).

അല്ലാഹു തനികൾ ദീർഘായുണ്ടു തരണമെന്ന് ഒരു മുസ്ലിം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ഇസ്ലാമത്തം അനുശ്രാനിക്കുന്ന ഭേദം ദിന ജീവിതവ്യവസ്ഥയ്ക്കു വഴിപ്പേടേണ്ടതുണ്ട്. ത്രിനായി ഒരു മുസ്ലിം നേരത്തെ ഏഴുനേരങ്ങൾക്കുകയും നേരത്തെ ഉരങ്ങുകയും വേണമെന്നത് മറ്റു പാതിനേരുകയും കൂടുതലിൽ അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരു മുസ്ലിം പ്രഭാതത്തിനു മുൻപേ തന്നെ തന്റെ ദിനം ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. കൂറഞ്ഞ പക്ഷം നേരം പുലരുന്നതിനു മുൻപെക്കിലും അവൻ ഉണർന്നിരിക്കണം. ഒട്ടവബി ദാർശബല്യങ്ങളും വൈകല്യങ്ങളും എന്തിനു പായണം പാപങ്ങൾ കൊണ്ടു പോലും നിരഞ്ഞക്കാബുന്ന ഉച്ചസമയം, തന്നെ പിടികുട്ടും മുഖേ ഒരു യാമാർത്ഥ മുസ്ലിം നേരത്തെ ഉണർന്ന് പരിശുള്ളനായ ശേഷം പ്രഭാതത്തെ സാഹതം ചെയ്യുന്നു. അതു കൊണ്ടു തന്നെ യാണ് നമ്മുടെ പ്രിയകരനായ രക്ഷകനും പ്രവാചകനുമായ നബി(സ) എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും ഏതു സാഹചര്യത്തിലായാലും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പാപപ്ല്യാറൂതിയ്ക്കായി തേടികൊണ്ടെയിരിക്കണം എന്ന മാതൃക കാട്ടിത്തന്നെ. കാരണം, മനുഷ്യാത്മാവ് തിരക്കൾക്കു വളരെയേറെ പ്രേരണ നൽകുന്നതാണ്, ശയ്താബ്ദീ കയ്യടക്കലിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിനാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആത്മാക്ഷേർ അഴികെ. അതിനാൽ മുസ്ലിംകൾ അവരുടെ ദിനത്തെ നേരത്തെ ഏതിരേല്ക്കുന്നു. ലോകത്തിനു കേഷമവും സമുദ്ദിച്ചു ആശംസിക്കുന്നേം പരിശുള്ള പ്രവാചകന്മാരിൽ(സ) വാച്തൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സർഖണം ഇതാണ്. പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ കഴിവോ ബുദ്ധിയോ എന്നേക്കു എന്നേരു ജനങ്ങൾക്കോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്.

ഇന്നത്തെ മുസ്ലിംക്കളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഹാനികളിൽ അല്ലെങ്കിൽ തിനകളിൽ എടുത്തു പറയാവുന്ന ഒന്ന് അവരുടെ ദിനചര്യയിലും ഭേദം ദിന പഠതിയിലും വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളാണ്. അവർ രാത്രി ഏറെ നേരമിരിയ്ക്കുന്നു. വളരെ വൈകി ഇരഞ്ഞാൻ പോകുന്നു. ആയതിനാൽ അവർക്ക് പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന നഷ്ടമാകുന്നു. ആദ്യകാല മുസ്ലിംകളിൽ ഒരാൾ ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ‘സുഖ്യോദയ സമയത്തുള്ള പ്രാർത്ഥന അനുഷ്ഠിച്ചാൽ അന്നത്തെ ദിവസം നമുക്കു നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയും, എന്നത് വിചിത്രമായ ഒരു യാമാർത്ഥമായി എന്നിക്കു തോന്നുന്നു’.

അബു ഹൂരൈറി(സ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ ഹിന്ദുമാരുന്നബി(സ) ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഉരങ്ങുന്നോൾ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെയും തലയ്ക്കു പിരക്കു വശത്തായി ശയ്താബ്ദാനു മുന്നു കെട്ടുകൾ ഇടുന്നു. അവ ഓരോന്നിലും ശയ്താബ്ദാനു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ ഉത്തരുന്നു. രാത്രി ഭേദംപുരുഷുള്ളതാണ്. അതു കൊണ്ട് ഉരങ്ങി കൊണ്ടെയിരിക്കുക. ആ വ്യക്തി നേരത്തെ ഉണർന്ന് അല്ലാഹു വിനെ സ്തുതിക്കുന്നതിൽ സന്ദേശം കണ്ടെത്തുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ ഒരു കെട്ട് അഴികെ ഒപ്പു ടു നു നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി അവൻ അംഗ്രൂഡി വരുത്തുന്നോൾ (പുസ്ത ചെയ്യുന്നോൾ) രണ്ടാമത്തെ കെട്ട് അഴിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ പ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചു കഴിയുന്നോൾ എല്ലാ കെട്ടുകളും അഴിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ ഉർജജസ്വലതയോടെയും സന്ദേശത്തോടെയും ആ ദിനം ആരംഭിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നു. അല്ല കുഞ്ഞിൽ വിഷാ ദവും അലസവുമായ ഒരു മാനസികാവസ്ഥയിലായിരിക്കും അവൻ ഉണ്ടുന്നതും ദിനം ആരംഭിയ്ക്കുന്നതും. ശയ്താബ്ദാനു കെട്ടുകൾ അഴിയ്ക്കപ്പെട്ട മുസ്ലിമും കഴിയ്ക്കിനു ചുറ്റും ശയ്താബ്ദാനു കെട്ടുകളുമായി നടക്കുന്ന മുസ്ലിമും തമിലുള്ള അന്തരം എത്ര വലുതാണെന്നു നോക്കുക; ശയ്താബ്ദാനു കെട്ടുകളിൽ നിന്നും മോചനം നേടിയവൻ സുഖ്യോദയത്തിനു മുൻപേ തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടും ധ്യാനിച്ചു കൊണ്ടും തന്റെ ദിനത്തെ വരവേൽക്കുന്നു.

പ്രഭാതത്തിൽ വളരെ നേരത്തെ തന്നെ ജീവിതത്തിലെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളോടു പൊരുതുന്നതിൽ മുഴുകുന്നു. സ്വയം നല്ലവനെന്ന് അനുഭവപ്പെടുകയും സദാ ഉമേഷവാനും പ്രത്യാശ നിർഭരനുമായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശയ്താൻറെ കെട്ടുകളോടു കൂടി നടക്കുന്നവനാകട്ടെ ഉച്ചസമയത്തും വളരെ നേരം ഉറങ്ങുന്ന സംഭാവനത്തിലേക്കു വഴുതി പീശുന്നു. ഒരു പ്രവൃത്തിയിലും ചെയ്യാൻ താത്പര്യമില്ലാത്ത അലസനായിപ്പോകുന്നതിൽ അവൻറെ കാൽവയ്പുകൾ ഭാരിച്ചതായി തീരുന്നു. ഭാരിച്ച ശരീരവും അലസമായ ആത്മാവുമായി സ്വഭാവം വിരുപമായിത്തീരുന്നു.

അല്ലാഹുവിനു സ്വയം അർപ്പണം ചെയ്തു കൊണ്ടാണ് ഒരു മുസലിം തന്റെ ദിനം ആരംഭിക്കുന്നത്. പ്രമുഖവും അല്ലാത്തതുമായ മതാചാര കർത്തവ്യങ്ങൾ നിരോധിച്ചുന്നു. പതിഗുഖ പ്രവാചകൾ മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ അറിയപ്പെടുന്ന ഹദ്ദീസുകൾ പാരായണം ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരുണ്ടായിരുന്ന് ഉദാഹരണമായി പറയാവുന്ന ഒരു ഹദ്ദീസ് ഇപ്രകാരമാണ്. “ഞങ്ങൾക്കു കരശതമായിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തതാണ്, അല്ലയോ, അല്ലാഹുവേ, എന്നാൻ അങ്ങയോട് ഈ ദിവസത്തിന്റെ നമ്മക്കായി ചോദിക്കുന്നു. വിജയത്തിനും സഹായത്തിനും പ്രകാശത്തിനും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും മാർഗ്ഗദർശനത്തിനും എന്നാൻ അങ്ങയോടു തേടുന്നു. ഈ ദിനത്തിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന തിമകളിൽ നിന്നും എന്നാൻ അങ്ങയെ അഭ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. അതിനെ പിന്തുടർന്നു വരുന്ന തിമകളിൽ നിന്നും എന്നാൻ അങ്ങയെ അഭ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. ഓ ; എൻ്റെ നാമാ ; എന്നാൻ എവിടെയായിരുന്നാലും എൻ്റെ സുവക്ഷശ്വരമശ്രദ്ധങ്ങൾക്ക് എന്നാൻ അങ്ങയോടു കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു, അങ്ങയോടു മാത്രം കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ; നിനക്കു സ്തുതി”.

ഹദ്ദീസിനു ശ്രേഷ്ഠം അവൻ വിശുദ്ധ വുർആനുള്ള ഭാഗം പാരായണം ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കണം എന്ന ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായിരിക്കും പാരായണം. കാരണം അല്ലാഹു പറയുന്നു. “ഈതു നാം നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമീതി ശ്രദ്ധമാണ്. ആകയാൽ അവർ ഇതിലെ വർകൾ പര്യാലോചിക്കുകയും ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ പരിചിതനും നടത്തുകയും ചെയ്യുടെ”.

വുർആനു പാരായണത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം അമിതമല്ലാത്ത രീതിയിൽ അവൻ പ്രഭാതക്ഷണം കഴിയ്ക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠം ജീവിതമാർഗ്ഗം തേടി തന്റെ ജോലി സ്ഥലത്തേക്കു പോകുന്നു. സത്യസന്ധിയും നൃായവുമായ പരമാവധി പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ അവൻ പരിശമിക്കുന്നു. തന്റെ ഭാഗയെയെത്തെ പറ്റിയോ ഒരും തന്നെ ചിന്തിക്കാതെയായിരിക്കും ആ പ്രവൃത്തികൾ. മേൽനോട്ടം വഹിക്കലും നിയന്ത്രിക്കലും മാണം ജോലിയെക്കിൽ പോലും അവൻ നിസ്വാർത്ഥമനായിരിക്കും. കാരണം, നിയന്ത്രണം ഇല്ലാത്ത വസ്തുകൾ കളിവിലേക്കു നയിക്കും. അതിനാൽ ഇസ്ലാം അനുായപ്പലിശ വാങ്ങുന്നത് വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, അഭ്യാനമോ ഭാഗഭാഗിത്വമോ മുൻകൈക്കയ്യടുക്കലോ കൂടാതെ പണം തന്നെ പണത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണത്. പലിശ മുതൽ വാങ്ങി ശീലമുള്ള വ്യക്തി തന്റെ മുതലാളി കണ്ണരയിൽ സുഖമായി കുടുങ്ങിയിരിന്നു പോകുന്നു. നുറു നോട്ടുകൾ ആയിരമാകുമെന്നും ആയിരം നോട്ടുകൾ നൂറായിരം നോട്ടുകൾ ആകുമെന്നും അവനുറപ്പാണ്. സ്വയം ഒരു ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കേണ്ടതില്ല. ഈ രീതി ഇസ്ലാം മതം മനുഷ്യനോടു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സമീപനത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. അഭ്യാനിക്കുവാനും ഭൂമിയെ നിബിഡമാക്കുവാനും മനുഷ്യനു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു നാം നിന്നു മണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു നാം നിന്നു ഭൂമിയിലെങ്ങും വ്യാപരിക്കുന്ന മനുഷ്യനാകി തീർത്തിരിക്കുന്നു.

ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അധികം ഭാഗവും കൊടുക്കുവാനാണ് ശീലക്കേണ്ടത്. ഭൂമിയുടെ ഉത്പന്നങ്ങൾ ഒന്നും അവൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടു തന്നെ ഭൂമിയ്ക്കു തിരിച്ചു നല്കുക എന്നത് അവൻറെ ബാധ്യതയാണ്. അർധാനിക്കാതെ കേഷണം കഴിക്കുന്നതും അലസമായിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യൻ ശീവാക്കണം. അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിൽ സ്വയം മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ് എന്ന ശീക്ഷിഭിവോടു കൂടിയുള്ള വെറുതെയിരിക്കലും ഇസ്ലാം അനുവദിക്കുന്നില്ല. കാരണം ഇസ്ലാം ലാം മതത്തിൽ ആശ്രമജീവിത സ്വന്വാധം ഇല്ല. ഇഹലോകത്തിൽ അതുനും നീചമായ കാര്യം അലസത അമവാ നിഷ്ക്രിയതമാണ്. തൊഴിൽ രഹിതനായ ഒരു വ്യക്തി തന്റെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കാനെന്ന വ്യാജേന്ന മറ്റൊന്തകിലും കാര്യങ്ങളിലേക്കു തന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, ഒരു മാറ്റത്തിനായി അനേകിക്കുന്നു. അവൻ കാഴ്ചയിൽ ശുന്നനായി കാണപ്പെടുന്നു.എന്നാൽ അവൻറെ ഹൃദയം ശുന്നമല്ല.എന്നെന്നാൽ ശയ്താൻ അതിൽ കൂടുകെട്ടുന്നു.മുട്ടയിട്ടുകയും പെരുകുകയും ചെയ്യുന്നും പ്രത്യുല്പാദനം മറ്റൊരാരു ജീവിതയെക്കാജും വേഗത്തിലായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു സേവനവും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത വ്യക്തിയാണ് തന്റെ സേവനത്തെ അനുച്ഛിതമായും അർഹമല്ലാത്ത രീതിയിലും എടുത്തു കാടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇക്കുടരെ കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിൽ

അനാവശ്യമായി ഇടപെട്ടു തന്നുങ്ങൾ സ്വഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള സമതുല്പിതാവ സ്ഥായൈയും തകിടം മറിച്ചു കൊണ്ട് എന്നൊക്കെയോ നോന്ന് ശ്രമിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ് ഹ.ഉമർ(ഒ)ആരെ എപ്പോൾ കണ്ടാലും നിങ്ങൾ ജോലി ചെയ്യുന്നവനാണോ? എന്ന ചോദ്യം ചോദിച്ചിരുന്നത്. ഉത്തരം ഇല്ല എന്നാണെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂഷ്ടിയിൽ ഒരു മുല്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

എന്ന മുസ്ലിം ഈ ഭൂമിയിൽ ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയൈയും ആരാധനയായിട്ടാണു കാണേണ്ടത്. അതോരു ജിഹാദാണ്. ഓരോ പ്രവൃത്തിയും അങ്ങേയറ്റം വിശ്വാസത്തോടും ആത്മാർത്ഥത യോടും കൂടി വേണം ചെയ്യുവാൻ. ഒപ്പം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ പിന്നാറാനും പാടി ലി. സത്യസന്ധ്യതയോടെയും കാര്യഗൗരവമായും ദൈവാരാധനയിൽ അവൻ അർപ്പണം ചെയ്തിരിക്കണം. അപ്പോഴാണ് ആ പ്രവൃത്തി യഥാർത്ഥ ജിഹാദ് ആകുന്നത്. ജോലിയിൽ മുഴുകുക എന്നത് ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ പവിത്രമായ കടമയാണ്. പരിശുദ്ധ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദു നബി (സ) ഇതു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലേയും നമ അല്ലാഹുവിനൊൽ എഴുതുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു”. മറ്റാരു ഫർസിൽ പറയുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു പ്രവൃത്തിയിൽ വ്യാപുതനായിരിക്കുന്നേം അത് അങ്ങേയറ്റം അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടെ ചെയ്യുന്നതാണ് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെട്ടുക. ഒരു മുസ്ലിം മരകുവാനോ അവഗണിക്കുവാനോ പാടില്ലാത്ത ചില ദൈവനംഡിന കർത്തവ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. സമൂഹത്തോടുള്ള കടമയാണ് അവയിലോന്ന്. നിത്യവ്യത്തിക്കായി ബുദ്ധിമുട്ടുന ജന അഞ്ചെലു കഴിവു പോലെ സഹായിക്കുക. അടിയന്തിര ഘട്ടങ്ങളിലും അപകടങ്ങളിലും രക്ഷയ്ക്കായെന്തുക. ആശ സിപ്പിക്കുക. ഇപ്രകാരം സാർവ്വത്രിക സ്നേഹ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുക.

ഹ.അബു മുസാ(റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു ഫർസിൽ ഹ. മുഹമ്മദു നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. ദീനദയാലുത്തരാവം അമവാ സാർവ്വത്രിത സ്നേഹവും ഓരോ മുസ്ലിമി നേരുകും നിർബന്ധ കടമയാണ്.അതിനു കഴിവില്ലാത്തവൻ എന്നു ചെയ്യണ എന്ന ചോദ്യത്തിനു നബി(സ) യുടെ മറുപടി അവൻ എന്നൊക്കെയും കായികാധാരം ചെയ്തെട്ട് എന്നായിരുന്നു. അങ്ങനെയായാൽ അതവനും ഗുണം ചെയ്യും. ഓന്ന് ചെയ്യാനും കഴിയും. കായികാധാരം ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവൻ എന്നു ചെയ്യണോ? നബി(സ) മറുപടി പറഞ്ഞു. അവൻ സഹാധമാവശ്യമുള്ളവരെയും ദു:വിതരാധവരെയും തുണ്ണയ്ക്കെട. അതിനും കഴിവില്ലാത്തവൻ എന്നു ചെയ്യണോ? നബി(സ) പറഞ്ഞു. അവൻ മാനുവും നമ നിന്നെന്തുമായ പ്രവൃത്തികൾ ആയിക്കാരികമായി ആവശ്യപ്പെട്ടെടു. അതിനും കഴിവില്ലാത്തവൻ എന്നു ചെയ്യണോ നബി(സ) പറഞ്ഞു. അവൻ തിന്മയിൽ നിന്നും അകന്നു നിൽക്കെടു. കാരണം അത് അവനു വേണ് കിയുള്ളതാണ്. അവൻ കയ്യിൽ തന്നെയാണ്.

ഈ സർവ്വത്രിക സ്നേഹം അല്ലെങ്കിൽ സാമുഹിക ഉദ്ദാരണം ഒരു മുസ്ലിം ഓരോ ദിവ സവും ചെയ്യാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അവനിൽ ചുമതലപ്പെട്ടരിയ്ക്കുന്ന കടമയാണത്. ഇതിനെ പറ്റി ആയിക്കാരി കമായ ഒരു ഫർസു തന്നെയുണ്ട്.- സുരോധയം മുതൽ ഒരു ദീനത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും ചെയ്തിരി കേണ്ട് ഒരു കടമയാണ് ഓന്നധർമ്മം (ദീനദയാലുത്തം). അങ്ങനെ ഒരു മുസ്ലിം നമയും സർഗ്ഗണവും സമാധാനവും ഒഴുകിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഉറവിടമായി മാറുന്നു. അതു മുഖേന അവനു ചുറ്റുമുള്ളവർക്കും നേട മുണ്ടാകുന്നു. നിയമപരമായ വിനോദങ്ങളിൽ എൽപ്പെടുന്നത് ഒരു മുസ്ലിമിനു വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. രാത്രിയായാലും പകലാധാരാലും അതു ധാർമ്മിക പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ നിൽക്കുണ്ടോ എന്നു മാത്രം ഇതിനു ചില നിയമപരിധികൾ വിധിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരാധനയ്ക്കപ്പെടേണ്ടവൻ എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശം ലംഗളിയ്ക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല. അമവാ ദൈവാരാധനയിൽ ഒരു മുടക്കവും വരരുത്. മറ്റു മുസ്ലിംകളുടെ സുവാനി ദ്രോഗകൾ വില്ലുനു വരുത്തരുത്. സുന്നതു ശരീരത്തിനും വിശ്രമം നൽകുണ്ടോ. അവൻ കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ വില്ലുനു വരരുത്. ആത്മാർത്ഥതയോടെ ജോലി ചെയ്യാറുള്ള അവന്റെ അവകാശത്തിനു വില്ലുനു വരരുത്. മറ്റു ജനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ കുറഞ്ഞും തന്നെ ലംഗളിയ്ക്കപ്പെടരുത്.

“അല്ലാഹുവേ, നീ തങ്ങെലു എല്ലായ്പോഴും ശരിയായ പാതയിലും നയിക്കേണമേ, തങ്ങെ ജീവിതം ഇന്നമാനെ (വിശ്വാസത്തെ) ദുഃഖപ്പെടുത്തി തരേണമെ എന്നു നാം തീർച്ചയായും പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ് ”.(ഇന്നർഷാ അല്ലാഹ്, ആമീൻ.)

*Translated by:*

*Issued by:*

*Dr. Haseena M. Fazil*

*R. Jamaludin Raother, Amir*

*Jamaat Ul Sahih Al Islam Kerala*

*Email: [jamal.raother@gmail.com](mailto:jamal.raother@gmail.com)*

*Website: <http://www.jamaat-ul-sahih-al-islam.com>*